

[Erlendsson.]

mange fiskeribyer, dobbelt alvorligt under den nuværende, i forvejen katastrofalt store arbejdsløshed.

Sperlingkassen øst for Skotland blev ikke undgået. Den gælder foreløbig fra udgangen af februar til 31. marts, og den vil efter al sandsynlighed blive aktuel igen og på ny træde i kraft den 1. august for derefter at blive permanent, til trods for at det ganske klart drejer sig om en tydelig diskrimination, ensidigt vendt mod det danske industrifiskeri. Officielt sker det for at beskytte kullerfiskeriet.

Regeringen har gerne villet give os det indtryk, at her er opnået et tålelig godt forlig, et kompromis over for den engelske trussel, men det er ikke noget kompromis, det er en fuldstændig og utvetydig kapitulation fra dansk side over for et klart og ensidigt diskriminatorisk indgreb imod dansk industrifiskeri. Noget sådant er jo set før i historien, men det bliver det ikke bedre af.

Vi har fra fremskridtspartiets side gang på gang bebrejdet regeringen og dens forhandlere den vege og svage holdning, som man har indtaget over for de andre EF-magter og specielt over for Storbritannien. Med indrømmelsen vedrørende sperlingkassen er vejen banet for nye provokatoriske og diskriminerende indgreb over for dansk fiskeri.

I markedsudvalget var fremskridtspartiet desværre det eneste parti, der nægtede regeringen mandat til at bøje sig for Storbritanniens trusler. Denne sag om sperlingkassen skulle ganske klart have været indbragt for EF-Domstolen. Der er for os ingen tvivl om, at England her ville være blevet dømt til at opgive sperlingkassen, fordi det drejer sig om et diskriminatorisk indgreb, vendt mod dansk fiskeri.

Kvoteringer for kuller, sperling, tobis og blåhvilling er fiskerierhvervet gået kraftigt imod ud fra det synspunkt, at det er meningsløst at fastsætte kvoter for arter, når der ikke foreligger videnskabelige data, der viser, om en kvotering i det hele taget er hensigtsmæssig.

Det sidste, jeg siger her, er et direkte citat fra Dansk Fiskeritidende af 17. marts d. å., side 1, sp. 3, der gengiver udtalelser af formanden for Danmarks Havfiskeriforening, Laurits Tørnæs, på et informationsmøde for medlemmer af havfiskerierorganisationen i Lemvig. Jeg kan ikke nægte, at det er med tilfredshed, jeg konstaterer overensstemmelse mellem forman-

den for Danmarks Havfiskeriforenings og fremskridtspartiets synspunkter med hensyn til nytten og betimeligheden af visse kvoteringer, som jeg stedse har stillet spørgsmålstejn ved.

Men der er flere ulykker og ubehageligheder for dansk fiskeri opregnet i denne foreløbige forordning. Artikel 4 i Rådets foreløbige forordning har ført til øjeblikkeligt stop for Esbjergs største fiskeskib, den 430 BRT store trawler »Domina E 559«. Skibet er indrettet som fabrikskib, der forarbejder industrifisk til såkaldt fiskepulp, der anvendes som fodertilskud i landbruget. Forbuddet i artikel 4 skal være motiveret med, at fangsterne ikke kan kontrolleres, hvilket naturligvis er forkert. Naturligvis kan de lige så vel som for andre skibe kontrolleres ved inspektion på fangstpladserne. »Domina« repræsenterer en værdi af adskillige millioner kroner.

I EF og Storbritannien har Irland ført sig frem med en argumentation gående ud på, at størsteparten af fiskefelterne i det fælles EF-hav ligger inden for den britisk-irske 200 sømilszone, og derfor bør disse to nationer have en fortrinsstilling til fangsterne ud over den hidtidige procentfordeling. Storbritannien fører sig ligeledes frem med, at den islandske og norske indførelse af 200 sømilzonen har betydning bortfald af en tredjedel af Storbritanniens traditionelle fiskefelter.

De samlede fangster i Nordsøen ønskes i 1977 nedskåret til 1,8 mill. t. Her er nu en voldsom diskussion i gang med nordmændene, der hævder, at meget større procentdele inden for de forskellige fiskearter hører til i den norske zone, medens man fra EFs side har det modsatte standpunkt. Alene her er der en uklarhed og muligheder for diskussion, som gør både de interne EF-forhandlinger og forhandlingerne med tredjelande meget vanskelige.

Ved mødet i Lemvig, som jeg netop nævnte, blev der fra forsamlingens side spurgt, om der ikke kunne slås en handel af, således at andre lande fik kvotatildeling i grønlandske farvande. Men hertil svarede formanden for Esbjerg Fiskeriforening, Kent Kirk, at de grønlandske farvande også er EF-farvande. Danmark har derfor ingen særrettigheder her, så lidt som englænderne har det i deres gamle farvande. Hvis der er et kapacitetsoverskud i grønlandske farvande, skal det tildeles EF som helhed. Det er naturligvis ganske korrekt, hvad der her er fremført, men det kommer alligevel noget bag på danske fiskere, at der i danske